

Allan brinner för skolfrågorna

Jane Karlsson har träffat Allan Norlander som traditionsenligt stod i SAKs monter på bokmässan i Göteborg. De slog sig ned för en pratstund.

• **Hur länge har du varit medlem i Svenska Afghanistankommittén, och hur började ditt engagemang?**

– Jag minns inte exakt, men sen slutet av 1980-talet. Jag hade varit engagerad i regionen sen 1978, då jag arbetade med lärarutbildning i Punjab i Pakistan för organisationen Pacs, så det låg ju nära till hands. Det var Folke Eriksson, en av grundarna till SAK i Göteborg, som fick med mig. Han värvade mig till insamlingsarbetet. Harald Holst var och är också en stor inspiratör i det lokala arbetet. Tanken var att lugna ner mig efter att jag slutade som vice ordförande i Pacs 1997, men så blev det ju inte utan mitt engagemang fortsatte.

• **Vilken fråga som SAK driver engagerar dig mest?**

– Lärarutbildningen, säger Allan utan att blinka, den är grundläggande.

Allan har följt SAKs arbete med skolor noga. Ett tag satsade SAK kvantitativt på utbildning, men kvalitet är lika viktigt. Att eleverna i årskurs 11 och 12 i SAKs modellskolor får grundläggande pedagogisk utbildning tycker Allan är bra, men det måste också följas upp så att dessa kunskaper kommer till nytta när eleverna gått ut.

Ska man få skolor som håller god kvalitet på undervisningen måste det finnas duktiga lärare och därför är lärarutbildningen viktig. Flickors utbildning är också väldigt viktigt, den har betydelse för demokratin särskilt på lokal nivå.

– Alla förändringar är jobbiga, särskilt de som leder till förbättring, säger Allan. Vad jag beklagar är att jag 1978 missade en chans att åka till Kabul. Jag valde

Delhi istället. En liten kompensation fick jag då jag var i Peshawar i Pakistan, och besökte SAKs kontor. Där träffade jag bland annat en ung Torbjörn Pettersson (SAKs generalsekreterare 2010-11), det var i januari 1989.

• **Hur ser du på Afghanistans framtid?**

– Det finns förstås många olika aspekter. Förutsatt att den så kallade transitionsprocessen, när ansvaret läggs över från internationell till afghansk militär, polis och ledning, går hyfsat så. Som situationen är för närvarande kan det inte fortsätta.

Allan är som alla Afghanistankännare försiktig med att sia om framtiden, vilket förstås är klokt.

• **... och SAKs framtid?**

– Något som är viktigt är att SAK kan föra över sina kunskaper från organisationen till centrala myndigheter i Afghanistan.

Till exempel tycker Allan att det är bra att Dr. Amir Mansory som jobbat på SAK och fortfarande har en fot i organisationen jobbar med den centrala utbildningsmyndigheten för att förbättra deras arbete. Den utvecklingen är en framgång. Att centralt plantera insikter och förhållningssätt för att skapa strukturer som kombinerar västerländska ideal med det afghanska samhällets grundläggande värderingar är rätt väg att gå.

– Våra barfotalärarutbildningar påverkar hur lärarutbildningen ser ut på centralt håll och det är bra, säger Allan.

• **Som medlem i Göteborgs lokalkommitté, vad tycker du är det bästa med arbetet i SAK?**

– Jag hade hela tiden följt Sovjets ockupation av Afghanistan och det kändes fräscht och spännande att gå med i SAK.